

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקמה
ערב שבת קודש פ' ויצא, וא"ו כסלו ה'תשס"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידיו ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" – בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שנת הק"ג להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ושנת הג"ן לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לעילוי נשמת

בת דודי מרת רייזל (ראזע) ב"ר צבי הירש ע"ה

ריווקין

נפטרה ביום י"ב כסלו ה'תשס"ג

ת. נ. צ. ב. ה.

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service
15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666
Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

צריך רק לפקוח את העינים ואז יראו זאת! / משיחת שיפ ויצא החשוב

6 זמן הגאולה

לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו בהגאולה / פרשת השבוע באור הגאולה

11 המעשה הוא העיקר

חסידיים יודעים שהרבי הינו "נביא ממש" / קטעים קצרים ופחגמים בעניי גאולה ומשיח

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח

היטלר ימ"ש, המן, לבן ופרעה - לא חשבו על רעיון שכזה / שיחה בענין שלימות העם

14 כתי"ק - פרסום ראשון

ענינם של החל' השלוחים / צילום נדיר נוסף מעלה ההגה של שיחת שיפ תולדות התחד"ם

ד. ע"ז איז אויך די הוראה (דערפון וואס "שליח" איז נאר בנימטריא (בתפלים) "שמח") בנוגע

צו די בחורים אדער יונגע-לייט וועלכע מ'האט געשיקט אלס שלוחים מ'האט זיך ^{לויט} מחבב להטם שני אדער ^{לויט} במקום שני להכב בכדי לערנען אין א ישיבה אדער אין א כולל:

מ'האט זיי געשיקט אלס שלוחים צו זיין חלמדיים (אדער חברי הכולל) און "נרות להאיר" צו

(ווי מ'האט מדינש געווען בהחלט שליחותם)... ניט צו זיין מנהלים. במילא האט כלל וכלל קיין

ארט ניט צו זיין זאלן זיך פאפאליזירן אין הנהלת הישיבה (דער ראש ישיבה וכו"ב) אדער הנהלת

המוסדות דארטן, און זאגן דיעזע ווער זאל אנטיין און ווער ניט. ^{לויט} זאלן זי מעגן אראפזארגן

אין ביזנעס, און זייען אן שימה לב און בויענען זיך, און פירן קליינע מחלוקת וכו"ב

אויך דעם זיינען זיי ניט קען שלוחים. במילא אויב זיי טרען דאס אנשטאט פארן זיין

שלוחים, זיינען זיי משנה מרובן המשלה, ווערן זיי אויס שלוחים... 1.

- וואס דאס גיט (אויך) מיוסד אויף די שיחה פון דעם רבי'ן (מחורש"ב) נ"ע (שוין

געדרוקט אין "תורת שלומ" (וועגן אור המשפיע ואור המקבל וכו') (נאר ווי עס ווייזט אויס

אין דארטן פארשייבונג די רייד בקיצור, אבער דער תוכן איז דער פאפאליזירן פ'רעם איצטער).

וכפרט צו איצטער איז א צייט, ווען מ'ווייל און מ'דארף ברענגען משיח צדקנו וואס

שנעלער (אויך פון דוקא אין אהבת ישראל ואחדות ישראל, און ניט ח"ו דער וויפן דערפון וואס

איז נ"ע א סיבה אויך דעם גלותם.

דעריבער זאגט מען די בחורים אדער כולל יונגע-לייט וועלכע געפינען זיך בשליחות מהכא

אדער מהתם אדער מהתם להכא:

זייער שליחות במקומם הם איז נ"ע צו לערנען תורה און צו זיין "נרות להאיר". ניט צו

מישן זיך אין הנהלת הישיבה והמוסדות.

ב. דעריבער זאגט מען ובכל לשון של בקשה, צו די בחורים אדער כולל יונגע-לייט וועלכע געפינען זיך בשליחות מהכא להתם אדער מהתם להכא: זייער שליחות במקומם עתה איז צו לערנען תורה און צו זיין "נרות להאיר", ניט צו מישן זיך אין הנהלת הישיבה והמוסדות.

המדור מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת מרים בת ר' אליהו וג'מילה ע"ה אלבו נפטרה במוצאי שבת קודש פ' בלק, אור לט"ז תמוז ה'תשס"ד - ת. ג. צ. ב. ה. יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת: מרים, מרדכי, יעקב ודניאל בני מאיר ופרלה שיחיו לוי

לעיני ר' משה דוד ב"ר הלל חיים ע"ה דוד - ליום ה"שלושים" ה' כסלו ה'תשס"ה יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל: 917-755-5605
סניף אויף הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770
דואר אלקטרוני: yechi@770.org.il • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

ענינים של הת' השלוחים

בקשר עם כינוס השלוחים העולמי שנעל בשבוע האחרון בבית רבינו שבבבל, בית חיינו - 770, ובהמשך לצילום הכתי"ק שהובא במדור זה בגליון הקודם – הבאנו צילום נדיר (מוקטן) מההגהה הא' של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו ה'תשד"מ (נדפס בלקו"ש חכ"ה ע' 344 ואילך, וב'התוועדות' תשד"מ ח"ג ע' 524 ואילך)

להלן פענוח הצילום כפי שנדפס בלקו"ש שם (הכתי"ק בא בהדגשה):

א. בהמשך להוראה הנ"ל דערפון וואָס "שליח" איז נאָר בגימטריא (בהעלם) "שמח", אַז מ'דאַרף זיין זהיר בהשליחות צו זיך פירן בדרכי נועם ובדרכי שלום און ניט פירן מחלוקת וכו' – איז אַזוי אויך, כפשוט, בנוגע צו די בחורים אָדער יונגע-לייט וועלכע מ'האַט געשיקט אַלס שלוחים מהכא להתם למקום שני, אָדער ממקום שני להכא בכדי לערנען אין אַ ישיבה אָדער אַ כולל:

מ'האַט זיי געשיקט אַלס שלוחים צו זיין תלמידים אָדער חברי הכולל און "נרות להאיר" (ווי מ'האַט מדגיש געווען בתחלת שליחותם) . . ניט צו זיין מנהלים. און וויבאלד אַז מ'האַט זיין אויסגעקליבן אַלס שלוחים, באַווייזט עס אַז זיי זיינען פון די מובחרים ומשובחים שבתלמידים, און מ'האַט זיכער אָפגעשאַצט אַז זיי קענען אויספירן שליחותם (ווייל "איני מבקש כו' אלא לפי כח").

במילא האָט כלל קיין אָרט ניט אַז זיין זאָלן זיך מיטן אין הנהלת הישיבה (דער – ראש ישיבה וכיו"ב) אָדער הנהלת הכולל דאַרטן, און זאָגן דיעות ווער זאָל אָנפירן און ווער ניט, **עאכו"כ** פראווען אימעצן אַראָפּוואַרפן, **ובכלל** – אי שימת לב **להנהלה ולהסדרים**, בויטשען זיך און פירן קליינע מחלוקת'ן וכיו"ב!

פשיטא אַז אויף דעם זיינען זיין ניט שלוח **ואדרבא**, במילא אויב זיין טוען דאָס, זיינען זיי משנה מרצון המשלח (**ועד** – **להפכו**), ווערן זיי אויס שלוחים!...

– וואָס דאָס איז (אויך) מיוסד אויף די שיחה פון דעם רבי'ן (מהורש"ב) נ"ע (שוין געדרוקט אין "תורת שלום") וועגן אור המשפיע ואור המקבל וכו' (נאָר ווי עס ווייזט אויס **זיינען דאַרטן פאַרצייכנט די רייד בקיצור**, אָבער דער תוכן – איז דער **יסוד פון וואָס מ'רעדט** איצטער).

ובפרט אַז איצטער איז אַ צייט, ווען מ'ווייל און מ'דאַרף ברענגען משיח צדקנו וואָס שנעלער, **ובמילא** – אויף טאָן דוקא אין אהבת ישראל ואחדות ישראל, און ניט ח"ו דער היפך דערפון, וואָס איז אַ סיבה אויף דעם גלות.

צריך רק לפקוח את העינים ואז יראו זאת!

הדבר היחידי שחסר - שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", את הלוייתן ושור-הבר ויין המשומר, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן - "שולחן אביהם", יחד עם משיח צדקנו, ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר • ללמוד בעניני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב, העינים והאזנים - שייבינו, יראו וישמעו בפשטות ממש בגשמיות העולם - את הגאולה בפו"מ • משיחת ש"פ ויצא, ט' כסלו ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידיט*

על-אחת-כמה-וכמה לאחר ריבוי העבודה מאז, הרי עשו כבר נתברר לגמרי, כפי שרואים זאת גם בהנהגה בזמן הזה (בגלות אדום) של אומות העולם המתייחסים ל"עשו הוא אדום", בדרך מלכות של חסד (והנהגה זו מתפשטת גם בעוד מדינות, כפי שראו ורואים בפרט לאחרונה) –

הרי מובן, שעתה נמצאים כבר במצב בו הגוף הגשמי ואפילו גשמיות העולם כבר נתבררו ונזדככו לגמרי, והרי הם "כלי" מוכן לכל האורות והענינים הרוחניים, כולל ובעיקר – אורו² של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלמה, ועד גם לגלוי פשיטות העצמות של עצמות ומהות ית', כפי שזה מתגלה בפשיטות העצמות של משיח צדקנו (שלמעלה מבחינת יחידה ומכל

א. [.] על-פי סימני חז"ל (במסכת סנהדרין, במדרשים ובכ"מ) נמצאים כבר בשלב הגאולה ממש,

וכמדובר כמה פעמים לאחרונה, שלאחר הריבוי המופלג של מעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, ובפרט לאחר עבודתם של רבותינו נשיאינו, החל מאבות החסידות וימי גאולתם (בי"ט בהכסלו ויו"ד כסלו) וימי הולדתם וההילולא שלהם (בט' כסלו, בכ"ד טבת וכו'), ומאז כבר עברו כמה דורות ושנים, עד לעבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – כבר סיימו את כל הבריורים,

כולל גם הבירור של "עשו הוא אדום", ומכל-שכן וקל וחומר, שהרי אפילו בזמן יעקב, סבר יעקב וחשב שעשו נתברר כבר (ומצד דרגתו של יעקב אמנם כך הי'), כנ"ל,

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל.

(1) וישלח לו, א.

(2) זח"ג לד, ב. הובא ונת' בלקוטי לוי"צ לזח"ג ע' ריש ואילך.

השמות והדרגות והשפעות כו'), ועל-ידי זה – מתגלה הדבר גם בפשיטות של כל יהודי,

והדבר היחיד שחסר הוא – שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הלוייתן ושור-הבר ויין המשומר³, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן – "שולחן אביהם"⁴ (מלך מלכי המלכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו (כפי שכתוב בספרים⁵ שבכל דור ודור ישנו א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות "משיח"), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר; ולאחרי ארבעים שנה מאז הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר יש כבר גם "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁶;

כעת צריך רק להיות, כאמור, שיפתחו את ה"לב לדעת", ויפקחו את העינים לראות, ויפתחו את ה"אזנים לשמוע", ועל-דרך זה, לנצל את כל רמ"ח האברים וש"ס הגידים הגשמיים – נוסף על לימוד התורה וקיום המצוות בכלל (רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים⁷ וש"ס מצוות לא תעשה כנגד ש"ס גידים⁸) – ללימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות וקיום הוראות רבותינו נשיאינו, כולל – ללימוד בעיני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעינים והאזנים – ושיבינו, יראו וישמעו בפשטות ממש בגשמיות העולם – את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, וללימוד תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של ראוי, שכל זה כבר ישנו מן המוכן, צריך רק לפקוח את העינים ואז יראו זאת!

ב. ובאותיות פשוטות בנוגע למעשה בפועל:

כיון שחיבור הנשמה וגוף, ורוחניות וגשמיות, כבר ישנם בשלימות (כנ"ל), והכל כבר מוכן לגאולה – צריך לעשות דברים שיגלו זאת בפועל ממש.

ולכל לראש בענין שהזמן גרמא – ביום ההולדת (כאשר מזלו גובר⁹) ויום ההילולא של אדמו"ר האמצעי, להוסיף בלימוד תורתו, דוקא באופן של "רחובות הנהר" דבינה (שמחברת רוחניות וגשמיות כנ"ל בארוכה).

והלימוד בזה שייך לכל בני-ישראל, אנשים ונשים (כמדובר כמה פעמים שלימוד החסידות והפצת המעיינות חוצה שייכים בפשטות גם לנשי ובנות ישראל, ובפרט שעל-ידי זה אתי מר דא מלכא משיחא).

ו"תלמוד גדול שמביא לידי מעשה"¹⁰ – להביא זאת במעשה ועבודה בפועל, וללימוד מאדמו"ר האמצעי, אשר אצלו באה לידי ביטוי שלימות עבודתו בתורת החסידות בגשמיות הגוף והעולם (בזמן ומקום), "ממלא שנותיהם מיום ליום" – שאצל כל אחד תהי' השתדלות מיוחדת לבטא את הרוחניות וה"חסידישקייט" שלו בגשמיות שלו, שבעניניו הגשמיים, ובזמן ובמקום הגשמיים שלו, יורגשו ("זאָל זיך אָנהערן") החמימות והחיות הנובעות מה"אידישקייט" ומה"חסידישקייט" שלו, עד לאופן שלא יהי' ביניהם כל פירוד כלל, אלא יהיו דבר אחד ממש.

נוסף לזה – שיראו לארגן בכל מקום ומקום התוועדויות חסידיות, החל בחג הגאולה של יו"ד כסלו, ולדבר וללימוד שם בתורתו של בעל הגאולה, ולקבל החלטות טובות בעיניו הנ"ל,

3) ראה ברכות לד, ב. ב"ב עה, א. ויק"ר פי"ג, ג. ועוד.

4) ברכות ג, סע"א.

5) פי' הברטנורא למגילת רות. וראה גם שו"ת הח"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סע"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האלף כלל ע'. ועוד.

6) תבוא כט, ג.

7) מכות כג, סע"ב.

8) זח"א קע, ב.

9) ראה ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח ובקה"ע.

10) מגילה כו, א.

ולאחר-מכן כבר עברו ששה חודשים וזה הופך להיות דבר ישן, זה כבר בגדר "סטאטוס קוו", ומדוע שהוא ירעיש על כך? ... וביתיים שותקים, והצד שכנגד הינם ששים ושמים, וכך עובר הזמן!

אז מה אם כבר עברו ששה חודשים – לכן זה כבר לא כואב! לכן זה כבר לא מצער?! הרי הכאב נשאר כפי שהוא – אם-כן, מדוע לא צועקים?!

כאשר זה מגיע לגיוס כספים הם מופיעים לפתע, מוציאים "קול קורא", אוספים חתימות ועושים מזה חגיגה שלימה, תבוא עליהם ברכה... אבל היכן הייתם כשדובר על הגזירה ד"מיהו יהודי"?! מדוע אז לא הקמתם רעש?!

ג. כעת יתכן שתצמח הישועה: ישנה סברא שגויים יתחילו לצעוק נגד מיהו יהודי!

את חומר הגזירה מבטא הרמב"ם בפסק דין ברור (כמדובר כמה פעמים):

כאשר ליהודי יש עסק עם גוי'ה, כלומר עם אחת שהתגיירה שלא כהלכה, פוסק הרמב"ם שבכך הוא עושה מיהודי גוי, רחמנא-ליצלן! שהי' צריך להוולד יהודי, נשמה יהודית עמדה לרדת לעולם, ותמורת זה הוא עושה ממנה גוי, רחמנא-ליצלן! שזוהי הדרך היחידה שעל-ידיה יתכן כזה דבר (לעשות מיהודי גוי) – כאשר יש עסק עם נשים נכריות, אזי תמורת זה שייצא ממנו יהודי – נולד גוי, וגוי צורך היהודים!

זו גזירה שלא היתה כמוה בישראל, לא היטלר ימ"ש, לא המן הרשע, לא לבן הארמי ולא פרעה חשבו על רעיון שכזה.

חוזרת השאלה: מדוע לא צועקים? מדוע לא עושים שום רעש? הוא יושב עם שלשה, עשרה או מאה יהודים שלו, כן ירבו, וכל הענין הנ"ל לא נוגע להם בכלל, אין לזה שייכות אליו! הרי מדובר כאן בגזירה על כלל ישראל, ומדוע זה לא נוגע לך?

טוענים שכבר עברו ששה חודשים וא"כ הרי-זה "סטאטוס קוו" – אבל מוצאים הרי בנוגע לגזירת פרעה שהיא נמשכה יותר משמונים שנה, כמ"ש שכאשר מרים נולדה קראו לה מרים ע"ש מרירות הגזירה, וזה נמשך לאחמ"כ יותר משמונים שנה. ומה הי' אז הנס? שמשך כל אותו הזמן בני ישראל "ויצעקו אל האלקים" ללא הפסק, צעקו להקב"ה למעלה משמונים שנה! ולכאורה, לאחרי ששה חודשים היו צריכים להפסיק לצעוק, שהרי כבר עברו ששה חודשים, ישנו "סטאטוס קוו" וכבר לא צריכים לצעוק... ובמילא הוא יכול הי' לשבת בשבת קודש ולמסור שיעור, ללימוד תורה, ושיטמינו ילדים יהודים בחומות פתום ורעמסס! שיתבללו יהודים בין הגוים, שזוהי הרי הגזירה ד"ואת כל הבת תחיון", שהכוונה בזה היא שהבנות יתחתנו עי"ז עם המצריים, שיתבללו בין הגוים;

ואעפ"כ במשך כל שמונים השנים הללו הי' אצל בני"ה ה"ויצעקו אל האלקים", הם ידעו שהגאולה תלו' בצעקתם להקב"ה.

ועד"ז בנוגע לגזירה ד"מיהו יהודי": האם כיון שכבר עברו ששה חודשים לא צריכים לצעוק?! האם בגלל זה אין זו גזירה איומה?! לכן זה לא כואב?!

[. .] ויהי רצון, כאמור כמ"פ, שלא נצטרך יותר לדבר על ענינים אלו, ושנוכל לדבר רק על דברים של שמחה, ולא לצבוט את הלחיים ולהיות בשמחה מדומה, אלא באמת שיהיו ענינים שיוכלו להיות מהם בשמחה אמיתית.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ שמיני ה'תשל"א - בלתי מוגה)

לא היטלר ימ"ש, לא המן הרשע, לא לבן הארמי ולא פרעה חשבו על רעיון שכזה

א. כאשר ישנה גזירה איומה כמו "מיהו יהודי", ויש כאלו השותקים – הרי זה סימן שהענין לא איכפת ולא נוגע להם!

ישנה גזירה על כלל ישראל, על שלש-עשרה מליון יהודים, שרוצים להטמיעם בין שלש בליון גוים, רחמנא-ליצלן, ואלו שותקים!

מתיישבים לערוך חשבונות: תחילה עליו לכנס את יועציו כדי להתייעץ איתם על הענין, אח"כ צריך להתבונן מה לומר בנוגע לזה ולאחמ"כ הוא צריך לחשוב האם בכלל שוה לו לדבר על זה, והאם זה יפעל משהו.

מה עושים חשבונות?! כאשר ענין נוגע לנפש – צועקים! כאשר כואב לא עושים חשבונות, אלא צועקים!

הבה ונשאל אותו: האם כאשר נדקר במחט באצבעו הוא צעק? בודאי יענה שכן, ומדוע צעק? – משום שזה כאב לו! האם עשית קודם חשבון במה תועיל צעקתך? לא! האם הכאב נחלש במשהו מחמת הצעקה?...

וכך גם בעניננו: הרי זוהי גזירה שלא היתה כמוה בישראל, לא היטלר ימ"ש חתר לזה, לא המן, לא פרעה ולא לבן הארמי חתרו לזה, אזי כיצד אתה מסוגל לשתוק?! איך זה שלא צועקים?!

– סימן שזה לא כואב [..]. שהרי כאשר זה נוגע להם – צועקים! וכיון שבנדו"ד שותקים – הרי זה סימן שהענין אינו נוגע להם, זה לא צערו, הוא יכול לשבת במנוחה ולמסור את שיעורו ו"חכם יתקרי ורבי יתקרי"!!

ב. נפוצה שמועה שנתנו כסף כדי שישתקו, והוא לא הכחיש זאת (תחילה רק דיברו על-כך, לאחמ"כ הדפיסו א"ז בעיתונים, ועדיין לא יצאה הכחשה!) מדוע הוא לא מכחיש זאת? אמנם לקחו את הכסף כדי לעשות מצוות – שהרי לא חושדים בהם שישתמשו עם הכסף לדברי הרשות, אלא רוצים לעשות מצוות – אבל מה זאת-אומרת ששותקים כאשר מדברים אודות גזירה על כלל ישראל?! זקוקים לכסף כדי לעשות מצוות, זקוקים לכסף עבור חינוך הראוי – אוי ואבוי לחינוך שכזה שמחנכים ילדים על חשבון שלש-עשרה מליון יהודים שרוצים לבולל אותם בין הגוים!

וכאמור, מוצאים את כל החשבונות מדוע שלא לדבר ע"כ: שבין כך לא יכולים לעשות כלום... ובשביל מה לריב... צריכים להיות ב"אהבת ישראל" עם יהודי, ולריב עם יהודי זו שאלה של מצות לא-תעשה ד"ולא יהיו כקרח ועדתו", וא"כ מדוע לריב עם יהודים?...

כולל גם – החלטות לעשות ההכנות המתאימות כדי לסדר התוועדויות חסידיות, והתוועדויות גדולות, ב"ט כסלו, חג הגאולה של אדמו"ר הזקן, ולראות לעשותן בכל מקום ומקום בכל קצווי תבל, עד אפילו בפינה נידחת – באופן שכל פינה בעולם (גשמיות העולם) בה מצויים יהודים, תהי' חדורה באור ובחום החסידי של י"ט כסלו, "ראש השנה לחסידות".

וכן גם להמשיך את התוועדויות החסידיות במשך חודש כסלו, ובפרט בימים המיוחדים הקשורים עם תורת החסידות ודרכי החסידות, ועד גם – בסיום חודש כסלו – לערוך התוועדויות במשך ימי החנוכה, וברוח זו של הארת עצמו והסביבה בנרות החנוכה "על פתח ביתו מבחוץ", ובאופן דמוסיף והולך ואור מיום ליום¹¹.

כולל – כמנהג רבותינו נשיאנו¹² – לערוך מסיבות לבני הבית בימי חנוכה, ולחלק "דמי חנוכה" לבני הבית¹³, ובפרט לילדים, לבנים ובנות, כי כאשר כל אחד מקיים מנהג זה – בפרסום המתאים – ועוד בהוספה ובהרחבה על-ידי הוספה בנתינת "דמי חנוכה" בריבוי (שעל-ידי זה מתוסף בענין השמחה אצל הילדים) – מתקשרים עוד יותר (על-ידי קיום מנהג זה) עם רבותינו נשיאנו, שזה נותן תוספת כח להחדיר את תורתם, הוראותיהם, ומנהגיהם אל תוך חיי היום-יום הפרטיים.

כולל ובמיוחד – גם מנהג ישראל אשר הולך ומתפשט בזמננו זה ללמוד עניני גאולה ועניני משיח, כדי להתכונן ולהכין אחרים עוד יותר לגילוי של הגאולה האמיתית והשלימה, כנ"ל.

ג. ויהי רצון, שמהדיבור וקבלת החלטות טובות עתה בענינים אלו – יביא הדבר תיכף ומיד בגלוי את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, לעיני בשר של כל יהודי ושל כל ישראל, ותיכף ומיד ממש הולכים כל ישראל – "ארו עם ענני שמיא"¹⁴ – יחד עם כל מעשינו ועבודתנו, יחד עם כל הרכושים הגשמיים ("כספם וזהבם אתם"¹⁵) ביחד עם הבתי "מקדש מעט"¹⁶, וכן הבתים הפרטיים (במילא ילכו כולם ברצונם הטוב...) – אשר נעשו חדרים לגמרי באור החסידות וקדושת הנשמה (כנ"ל), "ושכנתי בתוכם"¹⁷ – לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, בבית המקדש השלישי [ויש לומר שהבתי מקדש מעט והבתים פרטיים שמעין מקדש מעט – מתחברים ומתדבקים¹⁸ ל"מקדש אדני-כווננו ידך"¹⁹], בקודש הקדשים, ששם נמצאת אבן השתי', שממנה הושתת העולם²⁰,

ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש. ■

14) דניאל ז', יג. סנהדרין צח, א.

15) ישעי' ס, ט.

16) ראה מגילה כט, א.

17) תרומה כה, ח.

18) ראה קונטרס בענין "מקדש מעט זה בית רבינו שבבבל" (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 467 ואילך). ויש"נ.

19) בשלח טו, יז.

20) יומא נד, ב.

11) שבת כא, ב.

12) "היום יום" כח כסלו.

13) ראה סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 163. ויש"נ.

מוקדש לע"נ **אורי אהרן יואל** בן **יוסף ארי' לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו בהגאולה

"ושבתי בשלום אל בית אבי" (פרשתנו כה, כא)

כאשר יוצאים למלא את השליחות דהפצת התורה והפצת המעיינות חוצה, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, "חרון אף של מקום בעולם" – יש לזכור שהכוונה אינה שישאר, ח"ו, במקום זה (גם כאשר נמצא במעמד ומצב נעלה כו'), כי אם, לסיים את מילוי השליחות, ולשוב אל בית אביו, היינו, שבכל פעולה ופעולה חזור הוא ברצון לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו, "ושבתי בשלום אל בית אבי" – בהגאולה ע"י משיח צדקנו מהמצב דגלינו מארצנו (בית אבינו).

וענין זה מודגש ביותר בדורנו זה, דור האחרון – דמכיון שכבר "כלו כל הקיצין"¹, "דאלאי קיצין" (לא רק "דאלאי גלות"), ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו², שלא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים", ולאחרי שעברו עוד עשיריות שנים של התעסקות בהפצת המעיינות חוצה בשליחותו של נשיא דורנו, סיימו כבר גם את "צחצוח הכפתורים" – הרי בודאי ובודאי שלא נותרה אלא הפעולה הכי אחרונה ד"עמדו הכן כולכם"³ לקבלת פני משיח צדקנו, "ושבתי בשלום אל בית אבי".

להעיר:

מובן וגם פשוט, שגם ברגעי הגלות האחרונים צ"ל עבודת השליחות דהפצת התורה והמעיינות חוצה (היציאה ל"חרון"⁴) בכל התוקף והשלימות, ובתכלית המסירה ונתינה כו'⁵, אע"פ שיודעים שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש, ו"מיד הן נגאלין"⁶.

ואדרבה: לא זו בלבד שהידיעה שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש אינה מחלישה, ח"ו, את תוקף העבודה דהפצת התורה והמעיינות חוצה, אלא להיפך – שפועלת תוספת חיות ומרץ כו' בכל עניני העבודה (כולל – הצפי' לגאולה, והתפלה ובקשה ודרישה כו' על הגאולה), בידעו שפעולה זו מוסיפה סיום וגמר השליחות, ולא עוד, אלא שיתכן שזוהי הפעולה האחרונה ממש שבה מסתיימת כללות השליחות ד"ויצא יעקב גו'", ובלשון הרמב"ם⁷ – פס"ד להלכה – ה"מצוה אחת", שעל ידה "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו

(1) סנהדרין צז, ב.
 (2) שיחת שמח"ת תרפ"ט.
 (3) אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט. וש"נ.
 (4) להעיר, ש "ויצא יעקב גו' וילך חרנה" רומז גם על הגלות (ראה זח"א קמז, א. ב"ר פס"ח, יג. של"ה רצב, ב).

(5) כפי שלמדים מאופן עבודתו של יעקב – ש"חייב לעבוד בכל כחו, שהרי יעקב הצדיק אמר כי בכל כחי עבדתי את אביכו, לפיכך נטל שכר זאת אף בעולם הזה, שנאמר ויפרוץ האיש מאד מאד (רמב"ם סוף הל' שכירות – שיעור היומי).
 (6) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
 (7) שם פ"ג ה"ד.

חסידיים יודעים שהרבי הינו "נביא ממש"!

ולהוסיף, שלאחרי שיודעים משי"כ רבינו הזקן שמענה על ענינים גשמיים שייך ל"נביאים וממש", אזי יודעים שהמענה של הרבי על ענינים גשמיים הוא להיותו "נביא ממש"!
 – חסידים אינם מתייראים. אם יש צורך שהרבי יה' נביא, הרי הוא נביא, העיקר שיתן מענה על הענינים שחסידים שואלים ומבקשים ממנו.
 (משיחת ש"פ ויצא ה'תשי"א – בלתי מוגה)

אין צורך לשלוח עוד הפעם שלוחים לעשו

כיון שיעקב שלח שלוחים לעשו לפני אלפי שנים, אין צורך לשלוח שלוחים עוה"פ, ולהמתין להמענה של עשו כו', כי, בודאי שהשלימות ד"מעשינו ועבודתנו" פעלה גם שעשו מוכן להגאולה.
 (משיחת ט"ו-י"ד כסלו ה'תש"נ – בלתי מוגה)

"דידן נצח" האמיתי והעיקרי

ובודאי שמנצחים כל המניעות והעיכובים כו' (אם עדיין נשאר איזה רושם מהם), ועד שזוכים ל"דידן נצח" האמיתי והעיקרי – נצחונם של "חיילי בית דוד" להביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, ותיכף ומיד, באופן ד"אחישה", "לא עיכבן המקום כהרף עין".
 (משיחת ש"פ ויצא ה'תשמ"ח – מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת

חיה' מושקא ושטערנא אסתר ע"ה בנות - יבלחט"א - הרה"ח ר' אפרים זאב שמואלי שיחי' נלב"ע ביום כ"א מנחם-אב ה'תשס"ד
 ולע"נ הוריי: ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד
 ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

המעלה המיוחדת בדורנו

הרי ידוע שכללות הענין ד"יפוצו מעיינותיך חוצה" החל לאחרי הגאולה די"ט כסלו, ואח"כ נשתלשלה תורת החסידות באופן של "רחובות הנהר" ע"י אדמו"ר האמצעי, ואח"כ ע"י הצמח צדק, הרבי מהר"ש, הרבי נ"ע, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר, ובכחו זה נמשך גם עכשיו. ודורנו זכה להיות בזמן כזה, לאחרי שכבר רבותינו נשיאינו פעלו את כל הענינים – שאז ישנה נתינת כח גדולה יותר לסיים את כללות העבודה של זמן הגלות.

ואע"פ שנשאלת השאלה: "אכשור דרא (בתמי)"?

ובפרט כש"ידע איניש בנפשי" מעמדו ומצבו, כיצד ביכולתו להתייבב כנס על גבי הענק, ולהביט היכן שצריך להביט, ולהפיק את מה שצריך ללמוד?

על כך אומרים ליהודי, שיידע שהוא נמצא בזמן כזה לאחרי שכבר פעלו את כל הענינים הקשורים עם "ואני אתנהלה לאטי", ואוחזים כבר בסיום כללות העבודה של זמן הגלות.

וכידוע הפתגם של כ"ק מו"ח אדמו"ר שנשאר רק לצחצח את הכפתורים האחרונים.

וזוהי המעלה המיוחדת שישנה בדורנו זה – שזהו הדור המסיים את כללות העבודה דזמן הגלות, שע"ז אומרים "אינה נקראת המצוה אלא על שם הגומרה".

ואזי נפעל הענין ד"ויעקב הלך לדרכו" מלמטה למעלה – כיון שכבר סיימו את כללות עבודת הבירורים.

ונפעל ה"ועלו מושיעים בהר ציון גו", עד ל"והיתה לה' המלוכה", בגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ויצא ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

המדר מוקדש לעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי** ע"ה

ובעלה ר' **יוסף ארי לייב** ב"ר **משה באר** ע"ה

ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **צבי ע"ה שנאל**

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת **ח'י רחל** בת **שפירנצא שנאל**

ולזכות **כל בני משפחותיהם שיחיו** - לברכות **עד בלי די**

המדר "זילחום מלחמת ה' - וינצח" מוקדש

לזכר נשמת הרה"ג הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בהר"ר **ירמיהו הכהן ולאה** ע"ה **בלוי**

רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים - נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים"

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה" - גאולה האמיתית והשלימה שאין אחרי' גלות⁸, "ושבתי בשלום אל בית אבי".

(משיחת ש"פ ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ח - מוגה)

(8) ראה מכילתא בשלח טו, א. הובא בתוד"ה ה"ג ונאמר - פסחים קטז, ב.

ההוראה מהליכת יעקב לחרן בנוגע ליציאה מהגלות לגאולה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

"הלוך הלכת כי נכסוף נכספתה לבית אביך" (פרשתנו לא, א)

דובר לעיל¹, שהיציאה והירידה של יעקב בחרן ("חרון אף של מקום"²) אצל לבן הארמי מרמזת על כללות ענין הירידה לגלות, וגאולת ועליית יעקב משם חזרה לארץ ישראל, "ארץ מגורי אביו"³, מרמזת על העלי' מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה.

ומזה מובן, שמכל הפרטים בפרשתנו הקשורים ליעקב בהיותו אצל לבן ובהליכתו משם, ניתן ללמוד בקשר לגלות וגאולה העכשוויים.

ובכללות:

יציאת וירידת יעקב בגלות בחרן אצל לבן הארמי היתה ירידה עצומה, עד כפי שאומרים בהגדה⁴ שלבן הארמי ה' גרוע יותר מפרעה מלך מצרים, "שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן ביקש לעקור את הכל".

אך הירידה היא לצורך עלי', כמסופר בפרשה, שלא זו בלבד שיעקב לא הושפע שמה, אלא אדרבה, הוא יצא משם "שלם"⁵, בתכלית השלימות, עד ל"ויפרוץ האיש מאד מאד"⁶, ועד שהוא פעל גם את הבירור בגלות ובלבן הארמי, כמבואר בתורת חיים⁷ (של בעל הגאולה) פירוש הפסוק⁸ "וילך וישב לבן למקומו", שיעקב החזיר את לבן (מהיכן שהוא ה' מצוי למטה מטה, יותר נחות מפרעה) למקומו ושרשו בבחי' לובן העליון.

ולאחר-מכן "ויעקב הלך לדרכו" - העלי' מהגלות בדרך לארץ ישראל, "ארץ מגורי אביו", "ויפגעו בו מלאכי אלקים"⁹, היחוד של ארץ ישראל וחוף לארץ כו', שלשם כך היתה כל הירידה בגלות.

(1) סוף סט"ו בהשיחה (כפי שי"ל בזמנו ע"י "ועד הנחות התמימים").

(2) ל, מג.

(3) פרש"י ס"פ נח.

(4) ר"פ וישב.

(5) בפיסקא צא ולמד.

(5) וישלח לג, יח. וראה שם בפרש"י.

(6) ל, מג.

(7) פרשתנו לט, א. וראה שם לד, ד ואילך.

(8) פרשתנו לב, א.

(9) שם ב.

ובזה ניתוסף בסיפור הפרשה, שעדיין בהיותו בגלות אצל לבן הארמי, ה' יעקב "הלך הלכת כי נכסוף נכספתה לבית אביך"¹⁰, ועד כדי כך שלבן הרגיש זאת.

והענין בזה: כל זמן שיעקב ה' בגלות הוא ידע שזה לא המקום שלו, והלך ללא הפסק אל מקומו האמיתי – "הלוך הלכת", לא הליכה אחת, אלא הלך כל הזמן ("געעהלטן אין איין גיין"), ועשה את עבודתו בגלות בתור הכנה לגאולה, ובמילא היא (העבודה בגלות) חלק מההליכה למקומו האמיתי, "ארץ מגורי אביו".

ואף לפני שהגיע ל"ארץ מגורי אביו", הוא השתוקק והתגעגע לזה – "נכסוף", לא רק פעם אחת ובזה יצא ידי חובתו, אלא כל זמן שעדיין לא הגיע לגאולה אזי "נכסוף נכספתה!"

ומזה ישנו גם הלימוד בנוגע לגלות והגאולה העכשוויים – וכתורת אדמו"ר הזקן¹¹ שצריכים לחיות עם הזמן, עם פרשת השבוע, ועתה – עם הפסוקים של פ' ויצא:

יש לדעת, שכל הירידה בגלות עד לחושך כפול ומכופל דגלות – היא צורך עלי', בכדי לבוא לעלי' נעלית יותר בגאולה האמיתית והשלימה.

וכל זמן שנמצאים בגלות יש ללכת ללא הפסק – "הלוך הלכת" – לגאולה, ולא להתפעל ולא להתחשב בשום דבר, אפילו לא עם לבן הארמי, שהוא מיוחס – בן בתואל¹² בן נחור¹³ בן תרח¹⁴ וכו', לא מתחשבים עמו ועם טענותיו כלל, והולכים לגאולה!

וכל זמן שנמצאים עדיין בגלות אזי "נכסוף נכספתה": משתוקקים ומתגעגעים לגאולה, "יוצאים מהכלים" ("מ'גייט אויס") – מתי תבוא כבר הגאולה. ואפילו לאחר שהשתוקקו כבר פעם אחת עד לכלות הנפש – הרי באם משיח עדיין לא בא לא מפסיקים להתגעגע, אלא "נכסוף נכספתה", ממשיכים להשתוקק ולהתגעגע, שהרי משיח עדיין לא בא – ואיך אפשר שיפסיקו להשתוקק ולהתגעגע!?

[. .] ויה"ר (כמדובר כמ"פ) שבמקום הצורך לעיין מהי תשובתו של יעקב על טענת לבן ("הלוך הלכת גו") – יבוא כבר משיח צדקנו, והקיצו ורננו שוכני עפר¹⁵, ומשה ואהרן עמהם¹⁶, ויעקב אבינו ואדמו"ר האמצעי עמהם, ובאם יזכו יוכלו לשאול אצל יעקב עצמו מה ה' המענה שלו על טענת לבן, ולשאל בדרכי נועם ובדרכי שלום, והוא יענה בדרכי נועם ובדרכי שלום.

ותה' אז שלימות בכל הענינים, שלימות של בני ישראל – "בנערנו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"¹⁷, ושלימות בכל עניניהם – "כספם וזהבם איתם"¹⁸, אהבה ויראה הכוללים את כל מצות עשה ולא תעשה, שמזה משתלשל כסף וזהב בגשמיות, ושלימות הארץ – "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"¹⁹,

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובמהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

(10) לא, ל.

(11) "היום יום" ב' חשוון. סה"ש תש"ב ע' 29 ואילך.

(12) תוד"ה אחד – פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.

(13) כמ"ש ביצי"מ – בא י, ט.

(14) ישע"י ס, ט.

(15) ישע"י כו, יט.

(16) עקב יא, יב.

(17) תולדות כח, ה.

(18) וירא כב, כ-כב.

(19) נח יא, כז.

כיון שיעקב מוכן לגאולה, מה יש לעשו לומר בזה!?

ובפשטות: כל יהודי שולח להודיע לעשו שמצדו – הכל מוכן כבר לקראת הגאולה האמיתית והשלימה, ועד כדי כך שמצדו (של היהודי) מוכן גם עשו לקראת הגאולה.

[. .] אילו זכינו היתה הגאולה – תיכף ומיד בזמנו של יעקב אבינו, כאשר יעקב אבינו ה' מוכן כבר לגאולה, אבל בפועל ממש התערבו "מלאכים"... והודיעו שעשו אינו מוכן לגאולה, ולכן, צריכים עדיין יעקב ובניו להשאר תקועים בגלות!... – דבר שאינו מובן לגמרי! מכיון שיעקב (וכל נש"י הכלולים בו) מוכן כבר לגאולה, א"כ, מה יש לעשו לומר בענין זה! – ואעפ"כ, בפועל ממש רואים שמאז עברו בנ"י צרות צרורות, עד לצרות דעקבתא דמשיחא! אבל לאחרי שבנ"י עברו כבר כל ענינים אלו – הרי ידוע מ"ש בעל הגאולה בספרו שערי תשובה¹ [שנדפס זה עתה מחדש, כנ"ל], שלאחרי כל הגזירות ושמות היל"ת, כבר יצאו י"ח עבור כל הענינים ד"חבלי משיח".

ועכשיו – בודאי ש"כלו כל הקיצין"², ולכן, צריך משיח צדקנו לבוא בקרוב ממש, בדרכי נועם ובדרכי שלום.

(משיחת אור ליו"ד כסלו ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

עכשיו כבר גמרו גם את זה

כבר בימים האחרונים של הגלות נעשה "וישלח יעקב מלאכים אל עשו אחיו" – כל יהודי שולח "מלאכים" בעולם להודיע שכבר מוכנים להגאולה, כמבואר בתורה אור³, שיעקב כבר ה' מוכן לגאולה, ומצדו של יעקב גם עשו⁴ ה' מוכן, אבל עשו למטה עדיין לא ה' מוכן; אבל עכשיו, לאחרי ריבוי העבודה ובידורים ומעשים טובים (הן בחו"ל והן בארץ ישראל) של בנ"י במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד העבודה והפצת המעיינות חוצה, ובזה גופא – העיד נשיא דורנו⁵ שצריך רק לסיים צחצוח הכפתורים, ועכשיו כבר גמרו גם את זה, ונמצאים כבר לאחרי ההכרזה דנשיא דורנו "לאלתר לגאולה"⁶ – הרי עכשיו בודאי כבר המצב ד"עמדו הכן כולכם"⁷, וכל העולם כולו (כולל "עשו בשדה אדום") מוכנים ללכת להגאולה.

ואז ישנה השלימות ד"וישלח מלאכים" שהם יעשו ויתעסקו עם כל הצרכים שבנ"י צריכים – כמ"ש "ועמדו זרים ורעו צאנכם", כי בנ"י יהיו עסוקים רק בהשגת "דעת בוראם". (משיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו ה'תשמ"ט - מוגה)

(1) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(2) ח"א ספ"ה (ה, ב).

(3) קול קורא ב"הקריאה והקדושה" תש"א-תש"ב.

(4) במכתבו מכ"ו אד"ר תרח"ץ – נדפס בסה"מ

(5) ר"פ וישלח. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 368 ואילך.

(6) קונטרסים ח"ב שצ"ב, ב. אגרות קודש שלו ח"ד ע' רע"ט.

(7) כפי שעשו הוא בפרשה (ששרשו למעלה) –

"יעקב ועשו המורים בפרשה" (ל' רש"י ר"פ תולדות).

